

MĚSTSKÉ FINANCE JSOU V KONDICI

Stejně jako v běžném životě nás všech tak i v tom „městském“ se nakonec vše točí okolo peněz, a na nich záleží, jak moc se můžeme rozkročit. Ti zodpovědnější z nás utrácí více s rozumem a v dobrých časech myslí na zadní kolečka. Stejně tak se v uplynulých čtyřech letech chovala i městská radnice, nehnila se do investic za každou cenu, kvůli stříhání mašlí a slávy, která má stejně jepičí život. Stačilo vzít rozum do hrsti a v letech bohatých příjmů a konjunktury sestavovat a plnit rozpočet tak, aby byl přebytkový a současně tlačil spirálu zadlužení k zemi. Rostoucí provozní přebytek jsme „neprojedli ve spotřebě úřadu“, ale naopak ho investovali do oprav městského majetku.

Posuďte sami, zda se nám naše předsevzetí podařilo splnit:

Posuďte sami, zda se nám naše předsevzetí podařilo splnit:

	Volební období 2011-2014	Volební období 2015-2018
Přebytek rozpočtů	126 mil. Kč	220 mil. Kč
Provozní přebytek	522 mil. Kč	541 mil. Kč
Opravy majetku	330 mil. Kč	415 mil. Kč
	1. 1. 2011	31. 12. 2018
Úvěrové zatížení	215 mil. Kč	91 mil. Kč

Zároveň s tím jsme mysleli i na nehmotné statky, tedy na provozní výdaje pro „běžný“ život města:

	Volební období 2011-2014	Volební období 2015-2018
Výdaje do sportu	187 mil. Kč	206 mil. Kč
Výdaje na kulturu	99 mil. Kč	125 mil. Kč
Výdaje na školství	197 mil. Kč	207 mil. Kč
Výdaje na životní prostředí	252 mil. Kč	278 mil. Kč
Výdaje na dopravu	363 mil. Kč	390 mil. Kč

Tato čísla jsou pro někoho možná tak trochu abstraktní a obyvatel Tábora si pod nimi neumí až tolik představit, jak se mu projevila v jeho kapse. Proto bude zajímavější srovnání těchto čísel v přepočtu na obyvatele. Tedy kolik přispělo město každému z nás na tyto kapitoly:

	Rok 2011	Rok 2017
Celkový příspěvek na obyvatele	6.542 Kč	10.138 Kč
Tento balíček se skládá mimo jiné z:		
Příspěvek na sport -volnočasový	720 Kč	1.111 Kč
Příspěvek na kulturu	655 Kč	986 Kč
Příspěvek na MHD	762 Kč	1.037 Kč
Příspěvek na sociální služby	581 Kč	740 Kč
Příspěvek na odpady (nad rámec poplatku)	499 Kč	604 Kč

V přehledu čísel za uplynulá léta chybí i jedna podstatná informace, a to jsou investice do bytového fondu, o který se město prostřednictvím Bytes s.r.o., stará. Platí pravidlo: Co se z bytů na nájemném vybere, to se do nich i vrací. Pro lepší představu uvádím celkovou investovanou částku za léta 2014-2017 – 201 mil. Kč. Ruku v ruce s investicemi se radnice snažila hledět i na úspory, ať to byly ty personální nebo provozní. I zde lze uvést jeden konkrétní příklad - postupnou výměnou LED osvětlovacích těles se roční úspora na veřejném osvětlení vyšplhala k 1,2 mil. Kč.

Věřím, že po přečtení výše uvedených čísel a komentářů mi odpustíte trochu expresivní titulky a uznáte-li navíc, že alespoň část našeho snažení měla smysl, budeme rádi.

Ing. Petr Havránek

SÍLA CELKU=SÍLA NEJSLABŠÍHO ČLÁNKU. SERVIAM!

Naše město je jako život sám. Někdy pulzující, pestré, barevné, různorodé, prodchnuté vůněmi – a jindy také bez nálady, nevlídné, s ponurým nádechem. Jako každý živý organismus i město má své dny. Celek, který se skládá téměř z 35.000 lidských příběhů, přece nemůže být jednorozměrný. Všechny příběhy se nějakým způsobem protínají nebo míjejí. Žádný z nich nemá větší nebo menší hodnotu než ten druhý, třetí, tisící. Jsme to my všichni – s prací, kterou děláme. Se vztahy, ve kterých se pohybujeme. S dusnem nebo radostí, které kolem sebe šíříme. Ale také s naším postojem, který zaujímáme vůči slabším a potřebným. Již třetím rokem pracuji v domácím hospici, který umožňuje nevyčitelně nemocným dožít své poslední dny doma, mezi svými blízkými. Stejně jako u města a jeho obyvatel i příběh hospice je tvořen příběhy všech doprovázených rodin. Po 8 letech poskytování specializované mobilní paliativní péče v Táboře a okolí bez pomoci státu se jich nasbíralo několik set. Městu Tábor a jeho zastupitelům za poslední dvě volební období patří poděkování za solidní podporu a skvělou spolupráci. Díky všem schváleným dotacím a příspěvkům v sociální oblasti se mohlo hodně hlubokých a těžkých příběhů dopsat šťastně doma až do konce. Ke dni, kdy vznikl tento článek, domácí hospicová péče ještě pořád není hrazená ze zdravotního pojištění. Ale díky přístupu městských radních k nejslabším článkům, jimiž umírající bezpochyby jsou, se za posledních 8 let výrazně zlepšilo povědomí o dostupnosti paliativní péče. Též bylo značně napomoženo stavu, kdy občané města jsou považováni za důstojné lidské bytosti až do poslední chvíle. Práce v hospici mě naučila, že sloužit a pomáhat není hloupost, slabost, naivita či ostuda. Pomáhat slabším znamená posilovat celek. Vytěšňovat je znamená oslabovat sám sebe – a následně celek. Dovolím si zde použít jeden příklad:

Namistrovaný řidič v superrychlém autě se řítí silnicí a s arogancí jemu vlastní předjíždí všechny pomalejší a „nemotornější“. Tisíckrát jsem zažila tuto situaci a pokaždé jsem si přála, abych tomu člověku mohla říct: „Víte, co se stane, splní-li se váš sen a všechna pomalejší auta a překážející nemotorové mávnutím kouzelného proutku zmizí? Přesně tohle: TÍM NEJPOMALEJŠÍM A NEJSLABŠÍM SE STANETE VY SÁM.“ Jaký to asi bude pocit?

Ing. Lucia Kopřivová Markovová

TÁBOR JE SEXY

Provoz restaurace a pensionu mi přináší každodenní setkávání s návštěvníky Tábora jak ze zahraničí tak z různých koutů naší země. Před nedávnem jsem tady měl několik dní své gastronomické partáky z francouzské oblasti Jura. Při odjezdu domů mi řekli - Honzo, Tábor je sexy! Ano, v posledních letech vnímám velmi zřetelně pozitivní odezvu a často nadšení návštěvníků města. Oceňují krásné a turismu se nepodobající centrum, širokou nabídku místní gastronomie, unikátní vodní hladinu Jordánu prakticky ve středu města, množství aktivit pro děti. Říkají, že Tábor svoji atmosféru nepředstírá a uměle nevytváří, on že prostě takový je.

Souhlasím - žijeme v jednom z nejzajímavějších a nejhezčích míst, které může turista v České republice navštívit. A i to bez toho, že by mu dominoval nějaký rozlehlý zámek či hrad, jak je tomu ve většině ostatních turisticky atraktivních měst. Tábor si své fanoušky získává osobitostí, atmosférou, interaktivitou. Historické centrum žije svým životem s plnou občanskou vybaveností. Okolí města nabízí krásné scenérie a množství sportovního vyžití. Ať už přijedete v jakémkoliv roční období, je toulání se po Starém městě, chvíle v útulných kavárnách či procházka Holečkovými sady nádherným relaxem. A místní kultura je všeobecně respektovaná. Kus světa jsem procestoval a obchodně jsem „venku“ poměrně často, a neváhám říci, že kvalitou života jsme hodně vysoko. Škoda, že si to tak

málo uvědomujeme a příliš si toho nevážíme. Samozřejmě – máme i třeba místní defekty na chodnicích či na naše poměry vyšší cenu vody, a jsou to věci, kterými je potřeba se zabývat a poukazovat na ně. Nicméně z globálního pohledu a hodnocení kvality zdejšího života jsou pro mne, promiňte, marginální. Ze svých zkušeností a ze své praxe říkám - cestujme, poznávejme, ale važme si toho, odkud jsme!

Mgr. Jan Čulík

PROČ DRŽÍME SPOLU

Úvahu o vlastním sepětí s hnutím Tábor 2020 nastartuji v době před 12 lety. Tehdy jsem začal chodit do sklepa, kde probíhaly porady aktivních členů hnutí i sympatizantů před jednotlivými zastupitelstvy. Imponovala mi vzácná situace, kdy vidím partu osob rozličných profesí z jednoho města, jak mají energii po večerech se scházet a debatovat o svém městě, co jim leží na srdci. A ke svému rodinnému a profesnímu životu jsou ochotni připojit to občanské angažmá – aktivně se zajímat o prostředí, které je obklopuje. Chytře a srozumitelně popisovat problémy a hledat řešení.

Jako člověku s přirozeným zájmem o politické dění v zemi, kde je téměř denně zmínka v novinách o politikovi s pokřiveným charakterem, mi to přišlo jako zjevení. Zjevení společenství lidí, kteří nikde nešachují s protekcemi, osobním ziskem, lobingem pro spřátelené firmy. Jsou úspěšní ve svých profesích. Je jim dobře ve svých životech, netrpí kariérami či osobními komplexy. Jeden druhého si váží, respektují názory druhého, či spíše je přímo vyžadují. Na velkou politiku tu ambice nejsou třeba. Ale citlivě vypointovat nápady na vylepšení zdánlivě banálního případu z vedlejší ulice, to určitě.

Zkouší si svobodně ve svých vizích tvarovat město. Vymýšlí, jak dohlédnout, aby bylo moderní, nemafiánské, neklientilistické, uctivé k historii, prospěšné úspěšným i potřebným, vlídné ke svým obyvatelům i návštěvníkům. No nemělo by to právě takto vypadat? Nehledáme v celém státě právě takové osobnosti pro správu veřejných tedy společně přístupných a sdílených věcí? Nebo nutně potřebujeme známého papaláše někde na ústředí patřičně upravujícího tok peněz a jemu se pak máme nenápadně zavděčovat dílčími výhodami?

Kladl jsem si otázku, jak těm schopným občanům můžu být užitečný. Začalo to jako podpora servisem administrativním a marketingovým, postupně to bylo podílem na produkci i dramaturgii volebních kampaní, formulaci strategií a programů, členstvím v kulturní komisi. Nakonec jsem jako občanský aktivní člověk zakoreněný v tábořském životě přirozeně „zapadl“ po volbách v roce 2014 též do práce zastupitelské.

A teď jsme všichni trochu na rozcestí. „Otec zakladatel“ hnutí Tábor 2020, Jiří Fišer, po 8 letech intenzivní práce v čele radnice končí. Stejně tak v čele kandidátky hnutí do dalších voleb. V tábořské politice se pohybuje od r. 1990, ale neznamená to, že tímto krokem opouští i ji. Stejně jako zůstávají jiné významné osobnosti hnutí. Jde o příjemnou přednost – hnutí nemá potíže sestavit koncentrovanou 27 člennou kandidátku do obecních voleb a může se silně opřít o lidi s konkrétní zkušeností z praktické místní politiky.

Vidím tu partu jinak než poprvé v roce 2006. Tedy ne co do smyslu její existence a stylu působnosti. Ale v její šíři. Rozprostřela se množstvím osobností i věkovým rozmezím. Kromě živnostníků, lékařů, právníků, architektů, úředníků i restaurátérů se objevují studenti a mladí lidé ve svých prvních profesích. Hnutí dostává hutnější štávu myšlenek. Na schůzkách přibývá občerstvujících diskutérů reagujících nejen na dnešek ale taky s dlouhodobějšími vizemi města.

Osobně se někdy člověk na rozcestí musí rozhodnout, proč by měl případně opustit vlastní firmu a dosavadní profesi. Co by případně měl být ten důvod pootočit zavedené priority rodinného života i vlastní zvyky. A jelikož se za posledních 8 let povedlo lidem na radnici pohnout mnoha věcmi správným směrem, jedním z důležitých důvodů je udržet tu strelku kompasu. A když se na vás obrátí lidé, kterým už od sklepních dob silně důvěřujete, a víte že lidská i pracovní chemie dobře funguje, je těžké je zklamat. Proto je třeba jít do případných nových profesí čestně a naplno.

Tábor, nejen 2020, a jeho lidé za to stojí.

Ing. Štěpán Pavlík